

Crassuksen hoito-ohje

(*Meriones Crassus*)

Muita nimiä: Sundevallin jirdi, Jerusalemin jirdi, Silky jird ja Gentle jird

Crassus on uusimpia lemmikkijrsijöitä Suomessa ja muuallakin maailmassa ja se on siksi säilyttänyt runsaasti vaistonvaraisia käyttäytymistapoja. Näiden lemmikkeinä uudempien hyppymyyrien hoidosta opitaan kokoajan lisää.

Crassus on erinomainen lemmikkieläin, koska se kesyyntyy helposti eikä pure. Crassus on myös lähes hajuton ja helppo hoitaa. Mikäli aikoo hankkia crassuksen lemmikiksi, tulee sille kuitenkin ehdottomasti tarjota asumukseksi mahdollisimman iso terraario (esimerkiksi 100cm X 50 cm, 250 litraa) ja sinne asianmukaiset olot, sillä crassus on erittäin stressiherkkä eläin eikä viihdy esim. samankokoisessa terraariossa kuin gerbiili.

Ulkonäkö

Crassusten väriä kutsutaan black eyed honeyksi (b.e.honey). Perusväri on vaaleanbeige. Osa karvanpäistä on tipattu harmaalla/mustalla ja karvanjuuren väri on myös harmaa. Vatsaväri on valkoinen ja hännän perusväri vaaleanharmaa. Noin puolesta välistä häntää alkaa musta harjas, joka päättyy mustaan häntätupsuun.

Varusteet

Crassuksen kodiksi sopii kaikista parhaiten iso terraario (käytetty akvaario), jossa on tukeva verkkokansi. Terraarion pohjalle levitetään paksusti kutterinpurua, johon crassus voi kaivella tunneleita.

Muita tarvikkeita, joita eläin tarvitsee, ovat juomapullo, keraaminen ruokakuppi ja pesämökki. Lisäksi terraarioon voi laittaa myös juurakoita/puunoksia sekä vessapaperirullia ja muita pahvisia pikkulaatikoita nakerreltavaksi. Crassukselle ei kuitenkaan saa antaa mitään muovista, sillä se jrsii ne helposti rikki ja muovinpalat voivat vaurioittaa ruuansulatuselimiä. Koska crassus kaivelee mielellään tunneleita, kannattaa terraarioon laittaa myös ekokuitua, heinää tai olkea. Nämä

toimivat tunneleiden tukirakenteina, joita crassus tykkää myös nakerrella. Pesämateriaaliksi käy kaikista parhaiten vessapaperi tai kankaanpalaset.

Crassukselle pitää tarjota myös mahdollisuus hiekkakylpyihin pari kertaa viikossa. Kylpyhiekkana eläinkaupoista saatava chinchillanhiekka on hienojakoisuutensa takia parasta. Hiekka laitetaan astiaan, joka sijoitetaan terraarioon muutamaksi tunniksi, jolloin crassus saa halutessaan kylpeä siinä. Hiekka-astiaa ei kannata pitää jatkuvasti terraariossa, sillä silloin se purutetaan täyteen tai sitä käytetään vessana. Voit myös kaataa hiekkaa kuljetusboxiin ja laittaa crassuksen sinne hetkeksi kylpemään.

Ruokinta

Perusruokana on sama jyväsekoitus kuin gerbiileilläkin ja Altromin rotta/hiiripelletti. Jyväsekoituksessa ei saa olla liikaa pähkinöitä ja auringonkukan siemeniä. Ne rasvoittavat eläimen turkin ja lihottavat liikalihavaksi.

Jotta crassuksen hampaat eivät kasvaisi liian pitkiksi, tulisi sille antaa myös kovaa purtavaa (esim. kuivaa leipää tai vaikka Siporex -kivi).

Lisäksi crassus tarvitsee myös tuoretta ravintoa. Erilaiset vihannekset, hedelmät ja marjat (esim. porkkana, kurkku, omena, salaatti ja mustikat) ovat terveellistä syötävää. Ulkomaiset omenat ja kurkut olisi syytä kuoria ennen kuin niitä antaa. Lisäksi voit antaa keitettyä makaronia, riisiä, puuroja ja vaikka Bona-lastenruokia. Toisinaan olisi hyvä tarjota hieman lihaa, esimerkiksi kissanruokanappuloita.

Raikasta vettä tulee olla juomapullossa aina saatavilla, vaikka crassukset juovatkin hyvin vähän.

Tutustuttaminen

Vaikka crassus on laumaeläin, ei sitä ole helppo saada yhteen aikuisena lajikumppanin kanssa, joten helpoimmalla pääsee kun totuttaa nuoria eläimiä yhteen. Totuttamisessa tulisi käyttää tiheäkalterista pienempää häkkiä, joka sijoitetaan terraarion sisälle. Toinen crassus laitetaan häkkiin ja toinen sen ulkopuolelle terraarioon. Päivittäin eläinten puolia vaihdetaan. Näin ne tottuvat toistensa hajuihin. Totuttamiseen voi hyvinkin mennä useampi viikko aikaa, joten kärsivällisyys on paikallaan. Mikäli eläimet eivät tule vielä toimeen keskenään, tulee totutusta jatkaa. Jos crassukset tappelevat keskenään satuttaen toisiaan, tulee ne luonnollisesti toimittaa eläinlääkäriin. Muistathan, että kaikki eläimet eivät vain tykkää toisistaan, vaikka kuinka yrittäisit totuttaa niitä.

Käyttäytyminen

Crassus on pääasiassa yöeläin ja näin ollen se nukkuu päivisin. Lisäksi se on laumaeläin ja kaipaa seuraksi samaa sukupuolta olevan asuinkumppanin (tosin naarasparit eivät välttämättä tule toimeen keskenään, vaan

kannattaa mieluiten hankkia kaksi urosta). Crassuksen huonoihin puoliin kuuluu sen stressiherkkyys. Herkkyys ilmenee levottomana käyttäytymisenä terraariossa, esim. juoksenteluna lasin viertä edestakaisin. Tästä syystä crassukselle tulee tarjota iso terraario, jossa on mm. mahdollisuus kaivella tunneleita.

Käsittely

Crassukset ovat hyvin lempeitä eläimiä ja helppoja käsitellä. Crassus suhtautuu kuitenkin hyvin varautuneesti kaikkeen uuteen ja vieraaseen, joten käsittelyyn tottumaton eläin voi olla erittäin säikky ja vilkas kädessä. Crassusta ei saa nostaa hännästä ollenkaan, vaan käsi tulisi varovasti laittaa eläimen alle ja sitten nostaa.

Lisääntyminen

Mikäli aiot teettää crassuksella poikasia, muistathan, että kaikki ei välttämättä mene suunnitelmien mukaan. Ongelmia voi ilmaantua, jolloin voit tarvita esim. eläinlääkäriin apua. Muista myös, että naarascrassukset voivat olla hankalia urosta kohtaan. Mikäli kuitenkin olet kaiken jo tarkoin miettinyt, niin ohessa hieman tietoa. Crassuksen kantoaika on 22-24 päivää. Poikasia syntyy yleensä 1-5, mutta myös 7 poikasta on mahdollista. Poikasten turkki alkaa kasvaa n. 10 päivän ikäisenä, silmät aukeavat n. 16 päivän ikäisenä ja kiinteää ruokaa poikaset alkavat maistella pian tämän jälkeen. Luovutusikäisiä poikaset ovat aikaisintaan 6 viikon ikäisinä. Naaraalla on ns. poikaskiima heti synnytyksen jälkeen ja sikiönkehityksen viivästymistä (n. 30 vrk) esiintyy, jos naaras imettää edellisiä poikasia tulleessaan uudelleen kantavaksi.

(vers. 2.4)

SGY:n neuvontanumero: 040 703 7126
Kotisivut: www.gerbiilyhdistys.fi